

Nulitatea adopției

marți, 27 octombrie 2009

Nulitatea absolută

Nulitatea absolută a adopției poate fi invocată de orice persoană interesată.

După dobândirea de către adoptat a capacității depline de exercițiu, acțiunea aparține numai acestuia.

Sunt considerate persoane interesate: oricare din persoanele participante la actul juridic al adopției, autoritatea tutelară, alte servicii publice cu atribuții privind ocrotirea minorilor, precum și procurorul. De asemenea, instanța de judecată poate să invoce nulitatea absolută a adopției din oficiu, în cursul unui proces început.

Acțiunea în constatarea nulității adopției este imprescriptibilă.

Nulitatea relativă a adopției poate fi invocată numai de către persoanele ocrotite prin această

sancțiune. Există în această privință o excepție față de dreptul comun, în sensul că nulitatea relativă poate fi invocată în cazul adopției, nu numai de persoanele lipsite de capacitate de exercițiu sau de cele al căror consimțământ a fost viciat, ci și de cele al căror consimțământ a lipsit.

Acțiunea în anularea adopției se prescrie, potrivit dreptului comun în materie, în termenul de 3 ani prevăzut de art. 9 alin. (2) din Decretul nr. 167/1958.

Nulitatea relativă a actului juridic al adopției poate fi acoperită prin confirmarea expresă a actului sau prin abținerea persoanei îndreptățite de a invoca nulitatea. În cazul nulității relative, dacă menținerea adopției este în interesul adoptat, instanța va putea respinge cererea de anulare, cu atât mai mult cu cât, pentru același motiv, se poate respinge și cererea de declarare a nulității absolute.